

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTELE
SE PLATESC TOT-D'AUNA INAINTE:
In țară pe 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
în străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

ABONAMENTELE INCEP LA 1 SI 16 A FIE-CAREI LUNI

REDACTIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.
10 BANI NUMERUL

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU
Proprietar

ANUNCIURILE

SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Pentru Orient la *Eastern Agency*, Constantinople
Kavakoy Deirmen Han, 16 Galata.
Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
și reclame pe pagina treia 2 lei linia.

ADMINISTRATIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

50 BANI UN NUMER VECHIU

MOSTENITORUL TRONULUI

SOCIETATEA DE BASALT ARTIFICIAL

CRIZA COMERCIALA SI FINANCIARA

ALIANȚA GERMANO-MAGHIARA

MIZERIILE LONDREI

VELUL ALBASTRU

MOSTENITORUL TRONULUI

Acum câte-va zile, ziarele oficiale au anunțat că pe la 15 August unul din principii moștenitorii ai tronului va sosi în castelul Peleș, iar cel alt principe nu va putea veni fiind reținut în Germania de serviciul său militar.

Știrea, dată într'un mod atât de straniu, a provocat o adâncă mirare în opinia publică. Dacă această mirare n'a găsit încă expresiunea sa în presă, cauza a fost că un oarecare simțiment de deferență către suveran și, mai ales, către M. S. Regina, oprea pe fie-care dintre noi d'aborda o cestiune ce are părțile ei delicate. Dar interesul care trebuie să l' aibă or-ce cetățean pentru o cestiune care privește viitorul țării, ne silește a nu mai tăcea.

Să știe că succesiunea tronului, în lipsă de coborâtori direcți ai Regelui nostru, a fost regulată prin un act solemn la 1881. Prin acest act, recunoscut de corpurile legiuitoare, s' a declarat ca moștenitorul unul din cei doi din urmă fii ai principelui Leopold de Hohenzollern-Sigmaringen, fratele Suveranului nostru. Nu se fixează care din acești principii va fi moștenitorul tronului. E' probabil că cauza acestei incertitudini a fost o cestiune de familie. Ea nu se poate regula de cât dupe un act de renunțare formulă a uneia din tinerii principii, renunțare pentru care e' necesar ca principele care va renunța, să fie devenit major.

Dar cauzele care existau la 1881 nu mai există astăzi. Principele Ferdinand de Hohenzollern-Sigmaringen este de 21 ani, prin urmare este major. Mai mult încă, principele Carol a ajuns la vârsta de 18 ani. Conform Constituțiunei noastre el este dar major și face parte de drept din Senat. Țara e' dar în drept să ceară ca regularea succesiunei tronului făcută în 1881 să aibă o aplicăție practică și constituțională. Până acum cestiunea s'a putut oarecum privi ca o cestiune de familie, în care națiunea română n'a voit să se amestece într'un mod direct, dintr'un simțiment de înaltă delicatete. De aceea nu s'a ridicat nimeni nici în Parlament, nici în presa de la Noembrie 1882, când d. Mihail Cogălniceanu interpelase guvernul asupra aplicațiunei practice a regulamentului ce fixează ordinea succesiunei la Coroana regală a României. Răspunsul guvernului a fost atunci cam incurcat.

Astăzi, nu mai încapă îndoială, e' o datorie imperioasă pentru Rege ca să pună un capăt la această situațiune neclară într'o cestiune ce privește un interes vital al țării. E' destul că de câți-va ani națiunea română se nu știe la ce și la cine trebuie să se aștepte în privința succesiunei la tron.

Țara a suferit deja un sacrificiu însemnat prin faptul că moștenitorul tronului nu e obligat să adopte religia ortodoxă, fiind că nu e caborător direct al Regelui. De sigur clauza aceasta a fost introdusă de legislator în pactul fundamental în scop d'a identifica mai mult dinastia cu națiunea. Imprejurările au făcut că această dispozițiune se nu fie aplicabilă principelui moștenitor actual. Dar pe lângă litera moartă a constituțiunei este spiritul ei.

El indică că Regele și guvernul sunt datorți să facă tot ce este cu putință pentru ca viitorul Rege al României să se identifice cu noua sa patrie.

Ce au făcut guvernării noastre pentru a se conforma acestei datorii sfinte care li se impunea ca cărmuitorii ai țării și ca români?

Nimic! Tărâtori și măgulitori către slăbiciunile Regelui, ei au supus și această cestiune poștei lor de putere.

Ce le pasă de viitorul acestei țări, de ocrotirea intereselor celor mai vitale ale națiunei? Dupe dânsii, fie potopol. Precum au dat apanagie și s'au supus la o politică esternă anti-națională pentru a complăce aceluia care i susține contra voinței țării, tot ast-fel au lăsat și lasă cestiunea moștenirii tronului într'o incertitudine păgubitoare și chiar periculoasă pentru interesele națiunei. Numai și numai pentru a nu fi silii a vorbi și a lucra ca adevărați români pe lângă Suveran.

Sunt mai multe țări în Europa unde domnesc dinastii străine. În care țară s'a văzut ca moștenitorul tronului să fie crescut afară din țară, să servească într'o armată străină, să învețe limba țării lui adoptive pe pământul străin?

Ni se va răspunde că aci sunt în joc cestiuni de familie.

Nu poate exista o cestiune de familie care să treacă înaintea rațiunei de stat și intereselor celor mari ale națiunei. Da! Suntem datorți să avem deferență și respect către Suveranul țării, dar și Regele este dator d'a nu l'ovi cu atâta răceală în simțimintele legitime ale națiunei care l'a ales, făcând dintr'un locotenent prusian Domnitorul unui popor de 5 milioane de suflete, și l'a pus pe cap coroana de oțel, vârsând sângele fiilor săi.

M. S. Regele ar trebui să fie recunoscător acelor cari ridică cestiunea moștenitorului tronului, căci ei dovedesc prin aceasta că consideră dinastia ca baza edificiului nostru politic.

Dar acei tărâtori cari se grămădesc pe treptele Palatului și nu zic Regelui adevărul în privința acestei cestiuni, dau dovada cea mai pipăită că, în ochii lor, dinastia e' vremelnică și că, prin urmare, moștenirea tronului nu i' interesează.

Regele singur nu simte oare că prin situațiunea incertă și impopulară în care el lasă cestiunea aceasta, dă opiniunei publice dreptul d'a crede că nu ține la garantarea stabilității și continuității dinastiei?

Nu înțelege M. S. că lucrând astfel, întăpărăște dinastia Hohenzollern în România sigiliul vremelniceii?

Noi credem că ne facem datoria de bunii români și de bunii cetățeni, exprimând cea ce zace în inima și în mintea ori-cărui fiu al acestei țări.

M. S. se cugete și ne va da dreptate.

S.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

Paris, 3 August.—Intrevederea d-lui de Freycinet cu d. de Giers, care a fost anunțată de «Figaro» este desmințită.
Constantinopol, 3 August.—Poarta a început să negocieze cu Banca Otomană, în vederea încheierii unui împrumut.

Belgrad, 3 August.—Se desminte știrea ce se răspândise în privința unei crize ministeriale din cauza respingerii proiectului de monopolul sari.

Guvernul s'a hotărât a nu pune cestiunea de încredere asupra nici unui proiect din cele ce a prezentat.

Belgrad, 3 August.—Contrariu știrilor ce s'au publicat se constată că tururile sistemului Bange sunt excelente.

SOCIETATEA DE BASALT ARTIFICIAL

Zilele trecute, direcțiunea Societății de basalt ne-a remis spre publicare o lungă scrisoare, drept răspuns la cele relatate. În acest ziar, în privința contractului de 3 milioane d'între Primărie și zisa societate.

Întâmpinarea direcțiunei basaltului era atât de lungă și coprindea atâtea digresiuni, străine propriii sale acțiuni și competențe, în cât, fără a refuza cu totul publicarea ei, ne am făcut rezervele noastre, pe care le am comunicat zisei direcțiuni. La densele nu am primit nici un răspuns.

Intr'atât a fost de corectă procederea noastră față cu societatea de basalt, în cât o scrisoare a d-lui N. Fleva, publicată azi în *Independance roumaine*, vine de confirmă completamente cele puse înaintea de noi.

Societatea în loc să apere produsele sale, legitimează procedura observată de Consiliul comunal, cu ocazia încheierii contractului de 3 milioane.

În această privință, d. Fleva face această reflexiune în răspunsul său: «Înțeleg ca cine-va să se apere când este atacat, dar nu înțeleg ca o societate să se și propue a apăra pe alții. Ceea-ce am zis și ceea-ce reiese mai cu seamă din această scrisoare, este că o cestiune importantă a fost rezolvată în câte-va zile. Or, aceasta nu privea de loc pe societate și nici n'o putea atinge, afacerile sale fiind cu atât mai prospere, cu cât sunt rezolvate mai repede. După mine, direcțiunea basaltului s'a așezat într'o pozițiune falsă și delicată, încercând să probeze că primăria a studiat timp îndelungat propunerea sa.»

Mai departe d. Fleva declară că nefiind esacte cele afirmate de zisa direcție că d-sa ar fi avut cunoștința de afacerea basaltului încă de pe când se afla ca primar al Capitalei.

Credem că din răspunsul d-lui Fleva și onor. direcțiunea a societății de basalt se va fi convins că am procedat corect cu dînsa și ca ne publicându-i întâmpinarea tale-quala, am lucrat în propriul ei interes, pe care de alt-fel nu ne a fost în intențiunea de a l' atinge.

Listele provisorii pentru consiliul comunal se găsesc în birourile ziarului piata Episcopiei 3.

Primim cu placere ori-ce reclamațiuni privitoare la inscrierea sau neinscrierea alegătorilor și ne oferim a le satisface cererile.

CRIZA COMERCIALA SI FINANCIARA

În rîndul cauzelor deja semnalate aci, cari au provocat criza comercială și financiară, convine să notăm și pe următoarele, așa zise de ordine juridică.

Elementul principal al lăptirii creditului într'un stat constă în garanția, în siguranța ce are capitalistul că la termen și va putea reintra în bani imediat, sau fără multe greutăți.

Să esaminăm dacă legislațiunea noastră oferă aceste condițiuni.

De legea civilă, nici vorba poate fi. Procedura noastră civilă e' atât de de-

fectoasă, dă loc la atâtea controverse, în cât cel ce dă cu împrumutare pe un singur act, sub semnătură privată, merge la sigur că nu și poate lua banii fără multe cheltuieli, amnări și străgăniri, dacă și atunci se mai întânește cu dînsii.

Sunt negreșiți și excepțiuni onorabile; dar nu după excepțiuni se analizează starea unei societăți.

Verba este că a intrat teama în cei cari posedă capitale disponibile și cu greu poți obține de la dînsii avansuri în casuri de necesitate.

Și mari sunt câte o dată necesitățile și tot atât de mari foloase ar produce înlesnirea capitalului.

Ei bine, pentru aceste neajunsuri, legea civilă este de vină.

Credem necesar a ne opri aci mai mult. Și, pentru aceasta, se ne raportăm la cele trecute înaintea de legea Grădișteanu.

Fără îndoială că înainte de modificarea procedurii civile în sensul legii Grădișteanu, creditul era mai mare pentru particulari: mai lesne se găseau capitale disponibile la vreme de necesitate, fie de un impiegat al Statului fie de ori-care altă persoană, pentru afaceri care n'avea un caracter comercial.

Nu e' negreșit locul aci de a ne întinde asupra considerațiunilor cari au provocat legea Grădișteanu. Voim numai să constatăm un fapt care a venit de a adus o lovire din cele mai hotărâtoare înlesnirii particularilor de a și procura capitale la vreme de necesitate.

Dacă însă nu găsim necesar de a vorbi de situațiunea de ordine morală care a fost înaintea mergătoarea legii Grădișteanu, nu va să zică că nu trebuie să vorbim și de efectele ei.

Printre acestea câtă se notam și pe următoarele: Mulți d'între împrumutătorii se ruină după promulgarea legii Grădișteanu. Aceasta este necontestat.

Ori-cât de negru s'ar descri camăta exercitată pe un picior întins de către capitaliști contra bieților funcționari, nu rămâne mai puțin adevărat că multe capitale se perdură și că atât de mulți mici negustorași se făcură slugi din stăpân.

Atât nu fu de ajuns. Capitalele disponibile ne mai găsind fructificare în plasamentele particulare, pe termen mai mult sau mai puțin lungi, își îndreptară activitatea lor în altă direcțiune. De atunci datează, propriu vorbind, întinderea agiotagiului în piața noastră. Capitalele se întrebunțară în specula de bursă și vechii împrumutătorii se făcură samsarii de bursă.

Negreșit că o parte din populațiunea pieței noastre vîzându-se de odată depărtată, cu forța legii, de la ocupațiunea ei obișnuită, căută să și gasească hrana în altă parte. Dar samsarii aceștia improvizați fură mai numeroși de cât se simția nevoie de dînsii. De aci născu alt rău. Lupta pentru existență, simțimentul de conservațiune, împinse pe toată această populațiune flotantă a pieței în fel de fel de afaceri veroase. În tot felul de combinațiuni de agiotagi.

Ast-fel, puțin câte puțin, multe capitale fură înghițite de speculă, nu atât în țară — căci vorbim de o epocă anterioară creării Bursei oficiale — cât în străinătate.

În adevăr, nu e' un secret pentru nici unul din căli a trecut prin piața noastră că într'o vreme, când disponibilele erau și la noi mai numeroase, mulți jucău mărci la Berlin, credite la Viena or Berlin și Bănci d'ale Româniilor la Londra.

Acolo s'au înghițit mulți bani, cari ar fi rămas în țară, dacă nu venea legea Grădișteanu să taie în carne vie așa de odată, fără ca să înlocuiască cu alte dispozițiuni părțile rele ale procedurii civile.

Departe de noi de a trage de aci concluziunea ca articolul Grădișteanu nu a avut și partea lui bună și umanitară;

dar precum am zis, noi studiăm aci, în liniamente mari cauzele crizei, iar nu descriem o pagină în piața noastră socială.

Bine ar fi fost ca procedura noastră precum și legea civilă să fi primit de timpuriu toate ameliorățiunile reclamate de experiență și de dezvoltarea naturală a statului.

Între aceste ameliorări figurează și mărirea garanțiilor pentru împrumutătorii cari înlesnesc cu capitalele lor pe particulari.

Există o clasă d'între aceștia care merită din toate punctele de privire solicitudinea legiuitorului. Studenții pentru cărțile ce cumpără de pe la librării, autorii pentru operele ce imprimă la tipografi, agricultorii pentru trebuințele culturii câmpului și atâtea alții trebuiau să se așeze într'o pozițiune privilegiată, față de capitale, pentru a și putea procura lesne la necesitate. Căci se fie bine înțeles, că dacă criza comercială și financiară se manifestă mai cu seamă în piața și în lăzile leșarului, nu e' mai puțin adevărat că ea nu se oprește aci, ci toată activitatea socială suferă consecințele ei. Într'un stat toate interesele se țin lanț unele de altele și prin urmare, de toate trebuie să se ocupe legiuitorul și să le ocrotească.

Iată cum explicăm noi și această cauză de ordine la gală a crizei de la noi: criză care, relativ vorbind, nu se prezintă sub același aspect în străinătate, fiindcă negreșit seama de toate împrejurările organizațiunei politice de acolo.

Carol.

BULETIN EXTERIOR

Alianța germano-maghiara

Influența germană a luat dimensiuni care o obligă la cele mai mari eforturi spre a putea să se menție. Dacă examinăm cu atențiune evenimentele care au făcut cu puțință ca politica berlinesă să joace un rol atât de dominant în Europa, este învedereat că învingerea Austriei în 1866, și cea a Franței în 1870 au fost scara pe care puterea Hohenzollernilor s'a ridicat la o asemenea înălțime. Dar atât Austria cât și Franța s'a vindecat încetu cu încetu de rănile lor, se întaresc și se consolidează. Măna care le ține sub dânsă trebuie dar și dânsă să devie mai puternică. Naște întrebarea cât timp încă vor fi în stare cei de la Berlin să aibe această mână tot tare. E' sigur că a fost un mare element de forță pentru prințul Bismark că a reușit să formeze dinastii germane în peninsula Balcanică și la gurile Dunării, în București și în Sofia. Prin aceasta drumurile au fost aplatate influenței germane până la porțile Constantinopolului și până la gurile Dunării.

Influența germană dominează astăzi gruparea puterilor în Europa. Ce se va întâmpla când Austria va înțelege că n'are nici un avantaj să se împinsă de Germania spre Orient, în lumca slavă și orientală, și când Rusia va ajunge și ea la convicțiunea că corespunde mai bine intereselor sale să lase pe Austria pe locul unde se află de secol și unde are ca și Rusia o voce în Germania? Dualismul introdus în Austria în anul 1866, sub impresiunea catastrofei de la Koeniggratz, a prestat pe Austria în mâinile lui Bismark. Politica germană facu din Maghiari stăpânitorii monarhiei Austriece și prin Maghiari politica din Berlin domnește în Austria. Dar atât Germanii în Austria cât și slavii și românii s'au săturat deja pe deplin de dualism.

De asemenea și armata e' inamică a acestui sistem. Dualismul va cădea; dar când dualismul în Austria va dispărea, în aceiași zi pozițiunea Austriei va deveni și în afara de tot alta. Gruparea puterilor europene nu va mai avea loc sub protectoratul influenței germane, și Franța, Austria și Rusia vor fi con-

tra-balansarea naturală contra expansiunii germane.

Se poate că trebuie să ne întrebăm, cum va fi atunci pozițiunea dinastiei germane în țările Orientului european? E bine de gândit la timp asupra acestui lucru.

Imprejurare nu poate avea nici o scuza. Regulele cele mai simple și mai elementare, pentru alcătuirea listelor, au fost nesocotite.

Pe lângă aceasta, primarul n'a voit să tipărească și să afișeze listele, după cum îl obligă legea.

Înțelegeți, domnule redactor, cât de numeroase au trebuit să fie reclamațiunile cetățenilor în contra unor asemenea liste.

D-v știți, d-le redactor că, și legea electorală și practica constantă a deprinderilor noastre politice, dau dreptul oricărui cetățean să reclame în contra «inscrierilor sau omisiunilor ce s'ar comite în liste» (art. 41, 44, 45, 46 din legea electorală politică).

MANOPERILE PRIMARIILOR

Primim o importantă plângere contra manoperilor Primăriei din Bêrlad, pe care o publicăm mai la vale.

Ceea ce se întâmplă la Bêrlad, foarte probabil e că se întâmplă la toate primăriile din țară, mai mult sau mai puțin.

Rămâne dar ca particularii să ia inițiativa și să caute, urmând filiera legală, să rectifice listele comunale ce reaua credință și pasiunea politică a celor de la Primărie, a alcătuit greșite; căci, nu trebuie să uităm că după cum acele liste vor rămâne complete sau nu, lupta electorală va fi posibilă.

Bêrlad, 20 Iuliu 1886.

Domnule Redactor,

Ne aflăm în perioada contestațiunilor pentru înscrierea în listele electorale comunale. Aceste liste au fost pregătite de primarul nostru, cu o neprecizie și o incurie din cele mai vinovate.

Cetățenii din cei mai notabili, proprietari mari de imobile urbane, comercianți însemnați, avocați, medici, profesori, preoți (într-o parte chiar protoiereu) au fost, cu grămada, lăsați la o parte.

Această netrebnicie a primarului a provocat o nemulțumire adâncă în tot orașul.

Primim din Rîmnieu-Vâlcei următorul răspuns *Voinței Naționale* care tot d'o dată cuprinde și interesante detalii asupra persoanelor arestate în afacerea care este azi la ordina zilei.

Voința Națională și cel cel cînel arestat

În nenorocita afacere a asasinatului administrativ din Vâlcea, se pune toate silințele, atât de d. Simulescu principalul autor cât și de cei alți cointeresați.

Pe facem dar tot ca *Voința Națională* în ce privește ordinea materiei, și se arată în scurt cine sunt cei pe care gazeta oficială l'arată ca pe niște asasin.

I. *Necolac Em. Bonciu* a fost sub-prefect chiar sub oblăduirea d-lui Simulescu, însă d. Bonciu era om cu conștiința datoriei sale, și văzând că a fi sub-prefect, înseamnă a te ține toată ziua se fac șoselele moșii prefectului, sau altui puternic din oraș, se plimbi mereu pe toți oficialii, și pe toate rudele lor în excursiuni a diferitelor localități, a fura lumea pentru a aduce plocon celor ce țin pe d. Simulescu, și a da demisia și fiind primit în ordinul de advocați în acest județ, de patru ani continuă a-și vedea de meserie.

II. *Alexandru Zugrăvescu* a fost militar și încă dintre cei mai inteligenți, a făcut studii în țară, și dupe ce a mai căpătat cunoștințele militare ce se predau la Ipres în Belgia, s'a întors în țară cu gradul de sub-locotenent.

III. *Haralamb Davidescu* un tânăr de toată inteligența, are studii la șapte clase liceale, a fost în București comisar de poliție sub d-nii Radu Mihai și Moruzi, precum și comisar inspector la primăria capitalei sub d. Fleva.

IV. *Petre Apostolescu* un om care nu l'a plăcut nici odată slujbele, de meserie strungar de mult talent, și cu care a putut ca azi se dispună de o avere frumoasă, și să trăiască independent.

V. *George Stoenscu* fost slujbăș în cancelaria d-lui Simulescu, om onorabil care posedă destulă avere ca să nu fie nevoit a se ține la picioarele celui mai de sus spoliator de binele țerei.

VI. *Georgiu*, acești oameni sunt hoști, de cafele, și de drumul mare, acești oameni sunt asasinii unui nenorocit învățător de sat, cum spune corespondentul din *Voința Națională*.

VI. *Antoniu*. Alegator în colegiul I.

vedeți noi cu acte autentice și publice cum tatăl d-lui Vilagros pe când era arhitect la Domeniul, a frustrat statul cu mai multe zecimi de mit de leu, și pe urmă a fugit în Algeria, și că averea ce posedă astăzi fiul Vilagros, observată de aproape s'ar putea vedea negreală suferită de arzătorul soare al Africii.

Nc.

INFORMAȚIUNI

Noul ministru al Rusiei, d. Hitrovo, va sosi în București în cursul lunii lui Septembrie.

Guvernul nostru stăruiește din toate puterile, pentru ca d. Hitrova să nu vie în București și ca o altă persoană să fie acreditată în calitate de ministru al Rusiei.

Am anunțat zilele trecute că d. Sturza a călătorit prin Moldova.

Iată câte-va detalii din viligiatura ministerului instrucțiunii.

La 20 ale curente s'a aflat la Mărășești însoțit de prefectii săi favoriți Lupu Costake și N. Săveanu, cu cari s'au întreținut asupra progreselor ce face opozițiunea în localitate, iar nici cum de nevoie județului. De aci toți trei s'au dus la pașa din Tecuci spre a se consfătuși asupra mijloacelor de a năbuși nemulțumirile Focșenilor din cauza strămutării Curții de apel.

La 22 Iulie D. Sturza s'a întors la Focșani a ospătat la d. Săveanu și împreună cu densus s'a dus la Odobești. La 12 noaptea ministrul a pornit spre București, însoțit la gară de cetățeanul Kirkor Mane, de prefectul Săveanu și de sergenții orașului.

Văi de acei miniștrii, zice corespondentul ce ne transmite această informațiune, cari nu se pot preumbla prin țară de cât escortați ca arestanții.

Se șoptește, zice Națiunea, că d. Simulescu cu ocaziunea vizitei ce a făcut la Govora, d-lui I. C. Brătianu, a primit noul încredințări că nimeni nu se va atinge de dînsul, făgăduindu-i între altele că se va lua măsuri energice ca justiția să fie influențată în procesul tinerilor, cari și au apărut cu curaj și viață.

Citim în *Voința Națională* de la 22 Iulie că d. Moscuna secretarul general al ministerului de Interne, s'a întors de la vînătoare și apoi că Primăria printr-o ordonanță a hotărât confiscarea vînăturilor ce vor intra în capitală, de oare ce bânătoarea este interzisă?

Din două lucruri una: Sau vînătoarea nu e interzisă și atunci ce noimă are ordonanța Primăriei?

Sau vînătoarea e oprită și atunci cum îndrăznește tocmai secretarul

ministerului de interne să violeze legea?

De câte-va zile se află la Sinaia principele de Salzburg-Waldberg, primul președinte al Curții de cauze din Saxonia, d'impreună cu fiul său.

Regele a primit în audiență pe augustii oaspeți și la poftit Dumini-că la dejun.

De la Sinaia vor pleca pentru a continua voiajiul ce a întreprin în Orient.

Se vorbește că corpul al III-lea de armată se va concentra în curînd pentru manevre.

Un consiliu de miniștrii s'a ținut astăzi la ora 11 sub președința d-lui D. Sturza.

La alegerea de senator din Romania s'a ales d. Guran cu 82 voturi în contra d-lui Bujoreanu care a avut 61 voturi.

CORESPONDENȚA SPECIALĂ

Pucioasa, 18 Iulie 1886.

Am citit, cu multă băgare de seamă, apărarea făcută de o gazetă guvernamentală băilor de la Călimănești, precum și paraponul ce a provocat în cei interesați, critica ce amicul Tandară le-a făcut; ori și cum oficioșii trebuie să fie recunosători, dupe mine, căci le-a făcut cinstea a se ocupa de ei.

Isvoarele minerale din Pucioasa, sunt în stare în care le-a lăsat Rusii la 1828; d'atunci nu s'a făcut absolut nimic.

Studiele și analizele făcute din când în când de persoane particulare, a dovedit că atât ca calitate cât și ca cantitate aceste ape pot sta în primul rînd în toată Europa.

În timpul guvernului conservator, s'a găsit un *zapciu* cu inimă care a putut, grație energiei lui, să facă pe țeranii a-și pardosi casele cu scînduri și a pune geamuri la ferestre. De când însă sunt liberalii la putere n'au avut altă grijă, de cât a socoti beneficiile ce locuitorii scot din băi și case, urcînd foniciera, ast-fel că sunt unii care plătesc până la 3 și 400 lei pe an.

Iată dar progresul realizat. În schimb impositorul ce percepe, nu dă nici măcar administrația ordinara, așa că furturile se petrec ziua nămiaza mare prin hanuri, boalele seceră copiii locuitorilor, etc. etc.

Cât despre mulțumirea ce bolnavii trebuie să găsească în această stațiune balneară, nu fac de cât se reproduc aici cuvintele d-lui dr. Drăghescu:

— Pentru nimic în lume nu vom mai trimite bolnavi la Pucioasa.

— Pentru ce d-le dr., l'a intrat un Tîrgoveștean, stălp al partidului de la putere.

— Pentru că d-l meu, vî radeți de lume, ați avut grija să faceți pavilioane pentru dans, dar pentru bolnavi nimic.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(13)

MIZERIILE LONDREI

IX

Lui Tom Flasher.

— Tom, zise el lui Flasher, Sir Burdett voește să ia parte la întrunirea de la taverna Dudului. Ai vre-un ordin care mă privește pe mine și mă împiedică de a întovărăși pe înălțimea sa?

— Nici de cum, și doresc să am cinstea de a vă duce în mijlocul fraților noștri pe amândoi.

— Te urmăim, zise Burdett. Tom Flasher trecu prin ușa stricată a casei celei vechi înaintea căreia vorbea cu toții, și în curînd străluci, și apoi se mișcă în lăuntru lumina mai multor torțe.

Atunci el se întoarse ca să ia pe Sir Burdett și pe Mac Allan.

— Ear voi, zise el tovarășilor săi, deschideți ochii în patru, eu am să duc pe acești doi seniori unde vor să pătrundă și mă întorc.

Urmînd pe Tom Flasher, Sir Burdett

și Irlandezul intrară și ei în gaura care se afla înaintea lor, trecură prin coridorul de care le vorbea călăuzul, găsiră ușa care stabilea comunicațiunea între pivniță și canalul ce fuse secat; urmări acest canal în toată lungimea lui, până ce ajunse înaintea unei ultime deschizături prin care puteai intra în una din pivnițele tavernei.

Aici înaltele persoane trebuiră să se oprească la porunca a patru noi păzitori cari le eșiră înainte căți-va pași, când văzură strălucind în umbră lumina torțelor lui Tom Flasher.

— Păine! la strigă Mac Allan în franțuzește cum făcuse și cu Tom.

Sau fer! răspuse unul din ei în aceeași limbă. Puteți să veniți.

Sir Francis și Mac Allan mulțumiră călăuzului lor și intrară în sala de jos a tavernei Dudului.

Puțin în urmă se aflau în un loc larg unde sub președința lui William Castle, se ținea o adunare șgomotoasă.

X.

Situațiunea politica.

E vreme să arătăm cititorului situațiunea în care se găsea Anglia, pe timpul când se pregătea înfloritoare evenimentele ce vom povesti. Lupta lungă și îndărătnică pe care o susținuse Marea Britanie contra Franței lui Napoleon I, mărise puterea sa în afară;

odată marele său dușman învins, prestigiul ei crescuse în proporție cu mărimea și întinderea înfrîngerei ce el suferise.

Dar, de și rezultatul victoriei fuse creșterea puterii Angliei, de și evenimentele de la Waterloo care o terminase, putea prin marele lor consecinți să măgulească trufia engleză, sforțările desesperate ce făcuse, sacrificiile ruinate care și impuse, dăduse o lovitură fatală prosperității sale interioare.

Nemulțumirea isbucnea pretutindent. La tribuna parlamentară, în presă dădea loc la atacuri vit contra guvernului Prințului Regent; Ea trebuia să se arate în curînd și pe strade prin rescoale furioase și atentate cutezătoare.

Familia regală nu era iubita, ministerul era urât; i se bănuia că se ține prea mult de principiile și politica antiliberală a Sfîntei Alianțe.

Primul ministru Castlereagh, dupe opinia publică, se lua dupe oamenii de stat de pe continent și Vellington. Învingătorul de la Waterloo, de și deja urcat pe piedestalul ce Anglia ridică tuturor eroilor săi, nemulțumirea poporului de jos prin nesuferita-i vanitate, precum și prin disprețul ce arăta pentru cele mai mici încercări de reforme în sensul democrat.

În fond, reul cel mai mare venia de la impositele pe care un război de moarte le urcase peste măsură, și care căzuse, mai cu seamă asupra claselor muncitoare. O zicătoare la modă asemăna datoria națională cu un vampir

ce se îngrășea neconținut cu sângele și carnea cetățenilor.

Ca să dăm o idee aproximativă de sărăcia din Londra, e de ajuns să spunem că a cincea parte cel puțin din populație trăia din pomană, și că totalul taxelor pentru săraci întrecea cu mult veniturile unui stat de al doilea ordin.

Libertatea civilă și politică, de care se bucura Englezii, de care sunt atât de mândrii cu drept cuvînt, nu mai avea nici un farmec pentru nimeni; clasa mijlocie trebuia să dispară prin emigrațiune, care lua pe toți acei cărora le plăcea mai bine munca și o viață ușoară într-o țară străină de cât astăzi libertate miserabilă în țara lor. În aste împrejurări atât de grele se iviră primele vlăstare ale socialismului, comunismului nume, care s'au dat mai târziu, și se poată zice că de atunci s'au născut utopiile sociale, că Anglia de la 1816—1817 a fost leagănul acestor utopii.

Sărăcia luase așa proporțiuni, mizeria era atât de zdrobitoare, atât de generală, în cât cei săraci nu puteau să stea mai mult cu capul plecat, trebuia să înceapă a vorbi de drepturile lor, să caute a le revindeți. Pentru întâia oară, desmoșteniți civilizațiunii neîși gîndiră că ei sunt cei mai numeroși, că unindu-se puteau fi cei mai tari, și ast-fel primul fir de salpetru destinat a face să sară în sus edificiul social fu aruncat în brazdă de nesocotința egoismului și trufiei claselor bogate ale mîndrei Angliei. În entuziasmul războiului cu Franța,

nu se băgase în seamă suferințele poporului, și ei le îndurase cu patriotism ca un erai necesar. Șgomotul tunului oprise de a se auzi strigățile mizeriei publice, foamea se ascunsese dîndosul cerințelor luptei, a trufiei naționale; dar când tot acest răsănit al gloriei trecu și când norii ce ieseră din ea răspiră în cer fulgii ei cei roși, plîngerile reînnoiră și au ținut până ce ele au ajuns să fie mai tari de cât or-care alte șgomote.

Națiunea cercetă și calculă numărul aceluia pe cari războiul îl înghițișe. Atunci văzu, strigă sus și tare, că războiul contra Franței, ca alianțele cu Prusia lui Blucher și Rusia lui Alexandru, nu puteau fi în fond de cât fatale pentru cauza libertății engleze. Printr-o schimbare extraordinară, prin o greșeală politică neînțeleasă, greșeală pe care Franța trebuia s'o împărțesească mult timp și s'o plătească foarte scump mai târziu, poporul englez începu să iubească fanatic pe Napoleon, care i se părea reprezentantul Revoluțiunii franceze. El care era privit înainte de căderea lui, și cu drept cuvînt ca un despot, ca inamicul declarat al libertăților tuturor popoarelor, trecu de atunci în Anglia drept apărătorul glorios și poate nenorocit a idealilor liberale din lumea întreagă.

(Va urma)

CASA DE SCHIMB I. M. FERMO -27, STRADA LIPSCANI, 27- CURSUL BUCURESCI 19 Iulie 1886

Table with exchange rates for various currencies and goods like Rente amortizabila, Rente perpetua, Oblig. de stat, etc.

DE INCHIRIAT de la St. Gheorghe 1887 moșia Tăntava ce ține și Băcanu din districtul Ilfov, la o poște departe de București.

DE INCHIRIAT (de la St. Dumitru anulul curent) casele, grădina și teatrul cunoscute sub numele «RAȘKA» din Strada Academiei No. 28.

DE INCHIRIAT chiar de acum casa d-lui V. Hiotl din Str. Luterană 15, mobilată și nemobilată având 22 camere, grajd de 10 cai, șopron de 6 trăsuri, 2 pimițe, 1 puț și grădină cu 2 pavilioane.

CASAVAL DE PENTELEU VIS-A-VIS DE PALATUL REGAL UNICUL DEPOU la PETRACHE IOAN Vis-a-vis de palatul Regal

DE INCHIRIAT chiar de acum, un otel situat Calea Victoria No. 147 împreună cu dependințe, grajd, șopron, curte, grădină, gaz aeriform în casă.

DE INCHIRIAT chiar de acum Casele, din Strada Academiei No. 11 compuse din 16 Camere, cu o curte spațioasă în care se află grajduri șopron și alte dependințe.

MOSIA STREJESTI din plasa Olteului de sus districtul Roman, partea cuvenit d-nei Alexandrina Grădișteanu doctor Darvari și Josef Darvari se dă în arendă de la 23 Aprilie 1887.

DR. VASILESCU Domiciliul în Calea Rahovei 44, dă consultațiuni în toate zilele de la orele 6-8 post-meridiane.

O DOMNISOARA Absolventă a cursului secundar și având diploma de maturitate, se oferă a dălecțiuni, în vre-o familie pentru cursul primar sau secundar.

MOSIA POIANA SATULUI, din dist. Ialomița pl. Ialomița, partea subsemnatului, împreună cu casele cele mari aflate pe dânsa, în care locuiește actualul arendaș d-l Frunzeanu, precum și taca podului după apa Ialomiței, se arendează pe termen de cinci ani de la 23 Aprilie 1887.

TUICA VECHIE SI VIN la magazișina d-nu Isaiă Lerescu din Str. Episcopiei, vis-a-vis de grădină se vinde la buteliș tuica de 10 ani, veritabilă garantată pe un leu butelia de jumătate oca dreaptă a lui Cuza și vin veritabil de masă ușor și curat pe 40 bani butelia.

PUBLICITATEA ZIARULUI „EPOCA”

Nº. 3, STRADA EPISCOPIEI, Nº. 3

CONSTANTA PE MALUL MAREI NEGRE BAI DE MARE BAILE DINTRE VII DRUM DE FIER RUFARIE DE BAE

A. ENGEL BUCURESTI No. 7, Strada Carol I, No. 7. BAI CU APARATE PENTRU DUSI

LIBRARIA CENTRALA J. BANISTEANU BUCUREST -21, RUE DE LA VICTOIRE, 21- NOUVEAUTÉS EN VENTE

INSTITUTUL MEDICAL BUCURESTI 6.-STRADA VESTEL.-6 Sectia medicala Sectia igienica BAI DE ABUR SI DE PUTINA

ATELIER DE LEGATORIE COSTACHE ALEXANDRESCU de la St. Gheorghe s'a mutat din Cassa Filitis Strada Biserica Eni No. 1

DE VENZARE s'au de ARENDAT MOSIA POLOCINUL DE SUS depărtare 10 minute de gara Tutova și ora de orașul Berlad.

BERARIA LA STEAGUL NATIONAL Bulevardul Elisabeta în Palatul Bailor Eforii ALECU A. BALS AVOCAT

CAMPINA BAI MINERALE SULFO-ALCALINE Stagiunea 1 Iunie-15 Septembrie

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE ROMANE VALABIL DE LA 20 MAIU (1 IUNIE) 1886

Large table with train schedules for various routes: Bucuresti-Roman, Bucuresti-Verciorova, Bucuresti-Giurgiu, Galati-Marasesti, Ploesti-Sianic, Veresti-Botosani, Campina-Doftana, Galati-Buzeu, Iasi-Roman, Ploesti-Predeal, Ploesti-Suceava.